

Ting om at gennemføre Retsreformen og derved skaffe sig selv, hvad han med Rette har betegnet som et enestaaende Tillidsvotum. Saa for Arbejdsfredens Skyld var der ingen Grund til, at Alberti skulde falde.

Alberti maatte enten falde, fordi Konseilspræsidenten forstod, at de mod ham rejste Beskyldninger vare vel begrundede, eller ogsaa var det en skammelig Fejhed af den højtærede Konseilspræsident at lade ham falde. For hvis Manden med Urette var anklaget, saa var det den højtærede Konseilspræsidents Pligt at holde ham oppe imod disse uberettigede Angreb. Det var langt mere hans Pligt at holde denne Mand oppe, imod hvem der var rettet ugrundede Angreb, end den Mand, som ikke var bleven angrebet. (Afbrydelse.) Ja, Klokken er jo mange, men Alberti fik god Tid til sine Svindlerier; det undte baade Regeringen og dette Ting ham, og jeg haaber derfor ogsaa, at der skal undes dette Ting den Tid, som er fornøden til at føre denne Debat til Ende paa en udtømmende Maade. Der er jo blevet udtalt baade fra den ærede Ordfører og fra den højtærede Konseilspræsident, at de ønske fuldt Dagslys over denne Affære, og vi faa derfor forhaabentlig ogsaa Dags-tid til at drøfte den, selv om der skal gaa flere Dage endnu dermed.

Siden vi sidst vare samlede her, har den højtærede Konseilspræsident i Forholdet til den nu arresterede Forbryder Alberti foretaget sig flere Ting, som nødvendigvis maa underkastes en Drøftelse her. For det første har den højtærede Konseilspræsident imødekommet Albertis Ønske om at laane Sparekassen 1½ Million, og dernæst har han afskediget Alberti med fuld Honnør, idet han blev gjort til Gehejmekonferensraad og Medlem af „Store Nordiske Telegrafsekskab“s Bestyrelse. Hvad det sidste egentlig skulde betyde, ved jeg ikke rigtigt. Manden havde jo nok at bestille, og man kunde heller ikke vel tænke sig, at han kunde trænge til de faa Tusind Kroner, som denne Sinecurepost er lønnet med. I ethvert Tilfælde er det nu klart, at i hans Husholdning kunde de ikke spille nogen Rolle; men i vort Forhold til Udlandet har det i Sandhed en overordentlig Betydning, at denne Forbryder blev udnævnt til denne Post, og det er højest ejendommeligt, at man giver denne Forbryder denne Plads paa et Tidspunkt, hvor man har anset det for nødvendigt at fjerne ham fra Regeringen, og jeg tillader mig herved

at spørge, hvordan det forholder sig dermed. Jeg tror, det har overordentlig Betydning. Ogsaa for Dannelsen af det kommende Ministerium kan det faa Betydning, men det har i det hele taget megen Betydning at faa at vide, hvem der har udnævnt Forbryderen Alberti til Medlem af „Store Nordiske Telegrafsekskab“s Bestyrelse. Er hans Udnævnelse en Beslutning, som blev tagen af det Ministerium, han var Medlem af, altsaa inden der tiltraadte ny Ministre, eller er denne Udnævnelse en Beslutning, som er tagen i det ny Ministerium? Er det Trafikministeren, som har taget denne Bestemmelse? Er det den afgaaede Trafikminister, som nu er flyttet over i Justitsministeriet, eller er det den nu fungerende Trafikminister, som har truffet denne Bestemmelse? Eller er det muligvis ingen af dem? Er det den højtærede Konseilspræsident? Jeg kan meget vel tænke mig, at hans Magt var stor nok dertil, saaledes at han sagde til vedkommende Fagminister, at saaledes skulde det være. Dette anmoder jeg om at faa udtrykkelig oplyst.

Den højtærede Konseilspræsident sagde, at han i 1901 gik til Alberti og spurgte ham, om de Rygter, der da gik om hans økonomiske Forhold, vare sandfærdige, og den højtærede Konseilspræsident sagde, at da han gik til Alberti for at spørge ham om dette, saa tænkte han paa C. Berg. Jeg maa sige, at det overraskede mig noget, den Maade, hvorpaa baade den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Indenrigsminister inddroge C. Bergs Navn i denne Forhandling, og den Maade, hvorpaa de, alt andet ufortalt, stillede Navnene P. A. Alberti og C. Berg sammen. Det var jo underligt, den højtærede Konseilspræsident netop skulde tænke paa Rygterne om Berg, den Gang han gik til Alberti i 1901; thi det var dog den Gang, hvis jeg ikke erindrer fejl, 10 Aar siden, Berg var død, og hvis jeg ikke er fejl underrettet i min politiske Historie — og jeg har søgt at sætte mig nogenlunde ind i dansk politisk Historie i de senere Aar —, vare de Rygter, der gik om Bergs økonomiske Forhold, standsede adskillige Aar før hans Død. Det er muligt, jeg heri tager fejl, men jeg tror dog, det er saa. Men jeg maa dernæst sige, at de Rygter, der gik om Bergs økonomiske Forhold, vare af den Slags, som kunne udsprede om enhver Forretningsmand. Det hed sig, at han ikke havde Driftskapital nok. Det var egentlig, naar man skal sammenfatte det i eet Ord, det, man prøvede paa at